

SLOVENSKE KORENINE NAS DRŽE

FRANCI MARKEŽ

(Ob 70-letnici zdomstva - govor na obletnici
v Našem domu v San Justo, v nedeljo,
11. oktobra 2015)

Pred 70 leti smo zgubili domovino. Več deset tisoč Slovencev jo je zapustilo in šlo v svet.

Pred 70 leti je domovina zgubila sto tisoče svojih, lahko bi rekli, najboljših sinov. Več deset tisoč jih je šlo v svet. Več deset tisoč jih leži pobitih v znanih in neznanih grobiščih. Še več deset tisoč pa je bilo zatiranih, preganjanih in

izključenih iz javnega življenja, obsojenih skoraj na ne biti. Bili so, a brez glasu v družbi.

Zakaj vse to?

Pred 70 leti, po koncu druge svetovne vojne, je zaradi pogodb med zavezniki v Sloveniji in v drugih srednjeevropskih deželah zavladala krvava komunistična diktatura. Kdor se ji ni brezpogojno podvrgel, ga je doletela ena teh treh usod.

Ali so tisti, ki so odšli, res zgubili domovino? Morali so zapustiti svoj kraj, izruvani so bili, a odnesli so s seboj svoje korenine: slovensko dušo in zavest, narodne vrednote in svetinje, vero, kulturo in izročila, čisti narodni značaj, poštenost, delavnost, idealizem, voljo do življenja, zaupanje v Boga in Marijo, ljubezen do naroda, vse kar so prejeli od svojih prednikov, kar se je pretakalo iz roda v rod skozi stoletja in česar viharji v naši zgodovini niso mogli uničiti. To je oblikovalo naš narod. To je tudi naša domovina in to so vzeli s seboj. Gore, jezera, gozdovi, mesta in vasi, kraji, kjer so se rodili in kjer so zrasli, na kar so bili navezani in so ljubili, to je pa ostalo za njimi... Podoba domovine s njeno lepoto, z njo povezanimi spomini, zavest, da jim pripada in jim je bila odvzeta, to jim je težilo življenje v tujini. Stalno so jo imeli pred očmi, obujali so jo v mislih, sanjah in molitvi, jo idealizirali včasih tudi čez mero. To domovino so morali zapustiti in ta rana se le počasi celi in tudi če se zaceli, pusti brazgotino. Ne moreš ostati ravnodušen do nečesa, kar ljubiš in ti je bilo odvzeto. Visoko ceno so s tem plačali begunci, a se je splačalo. Poleg življenja so ohranili svobodo in dostojanstvo svobodnega človeka, ki se kot tak prilagaja okoliščinam in odloča o svoji usodi. Nihče mu ne ukazuje, kaj sme misliti, kaj govoriti in kaj sme ali česa ne sme delati. Osiromašeni do skrajnosti, v popolni negotovosti kaj jih še čaka, begunci niso obupavali. Še nepričakovano, grozen udarec, ki ga jim je prizadelo zvičajno vračanje domobrancev, torej očetov, mož, sinov, bratov, fantov, ni strlo njihovega duha in ni jih pahnilo v obup, čeprav so slutili, kakšna usoda čaka vrnence in da svojih najdražjih ne bodo več videli. Nema priča te neznosne bolečine je bila vetrinjska cerkev, ki je slišala molitve in jok tako udarjene množice. A nobenega klica po maščevanju. Ni jih obremenilo sovraštvo, v molitvi so našli tolažbo in zaupanje, da bo nekoč resnica prišla na dan in bo zavladala pravica.

Zavezniki so začeli prazniti Vetrinjsko polje in nameščati begunce po raznih taboriščih v Avstriji in Italiji. V teh so begunci takoj začeli oživljati pogrešano domovino. Najprej so uredili kapelo in šolo, potem pripravili prostore za dvorano, za mladino, za različne delavnice, še celo tiskarne so imeli. Ustanovili so pevske zборе, igralske

(Nadaljevanje na 2 strani)

Begunska kriza je udarila Slovenijo

Kot je zadnje dni napovedovala Madžarska, je v soboto, 17. oktobra, dogradila žične zapreke, dokončno zaprla svoje meje in preprečila dotok novih beguncev. Ob tem pa je Hrvaška, kot je bilo pričakovano, enostavno preusmerila reko beguncev na Slovensko mejo. Tako je že prvi dan v Slovenijo prispelo 3.000 ljudi, ki jih je vlada popisala in namestila po pripravljenih migrantskih središčih. Avstrija je medtem prevzela več sto migrantov in beguncev.

Slovenija je ob novem navalu, objavila, da bo sprejemala 2.000 do 2.500 ljudi na dan, ostali bodo čakali na Hrvaškem, da se v Sloveniji sprostijo razpoložljivi prostori. V začetku je kazalo, da gre za usklajeno akcijo Slovenije, Hrvaške in Avstrije, in je vse potekalo mirno in urejeno.

Že v nedeljo 18. pa je Avstrija sporočila Sloveniji, da ne morejo več sprejemati beguncev in migrantov. Za tem je Slovenija zvrnila vlak s 1.800 ljudmi, ki ga je na mejo poslala Hrvaška. Slovenska vlada je označila ravnanje Hrvaške kot skrajno nesprejemljivo. Kljub vsemu je v nedeljo v Slovenijo vstopilo 2.100 beguncev in migrantov in s tem dvignilo število na 5.100 prebežnikov. Uradni prevajalec Vael Hanuna je povedal, da so begunci in migranti zelo zadovoljni s sprejemom v Sloveniji. A le štirje so zaprosili za azil. Iz Slovenije proti Avstriji pa je odšlo okoli 2.700 migrantov.

Potem je hrvaška vlada sklenila, da bo begunce in migrante nastanjevala v okolici Zagreba, a da se lahko zgodi, da bodo sami hodili proti Sloveniji. Hrvaški premier je ob tem izjavil, da Slovenija in Avstrija na svojih mejah nimata žice. Dokler bo tako, ljudi ne bo mogoče zaustaviti.



Že v ponedeljek 19. pa je v Slovenijo vstopilo okoli 8.000 tujcev, za mednarodno zaščito pa jih je zaprosilo 47. Istega dne popoldne je v Slovenijo nenapovedano vstopilo še 3.500 prebežnikov. Hrvaški policisti slovenskim kolegom njihovega prihoda niso napovedali. Tako je v sprejemnem centru v Brežicah prišlo do prerivanja med begunci, sprejemni center je poln. In obzorje ne napoveduje izboljšanja, saj je isti dan srbsko-hrvaško mejo je prestopilo več tisoč beguncev.

Medtem Avstrija ni omejila števila beguncev, ki jih lahko sprejme dnevno. Tako je v ponedeljek povedal tiskovni predstavnik avstrijske vlade. Ponoči so Avstrijci dejali, da bodo begunce in migrante še naprej sprejemali, a ne več v takem obsegu, kot do zdaj. So pa razpoložljivi prostori tudi v Avstriji že

na robu zmogljivosti.

V ponedeljek zvečer pa je prišlo do prvih hudih zapletov. Na mejo Hrvaške s Slovenijo so zvečer okoli 20. ure prispeli novi avtobusi. V želji, da bi se prebili do prevoza, so se migranti začeli prerivati s slovensko policijo, ki je uporabila solzivec, je poročala hrvaška državna radiotelevizija (HRT), pri tem pa spomnila, da so v ponedeljek zgodaj zjutraj vlak z begunci, ki je prispel pred mejni prehod Središče ob Dravi, pričakali slovenski specialci s psi in žičnato ograjo.

Hrvaški Jutarnji list medtem piše, da je slovenski načrt za begunce pred zlomom, in navaja slovensko vlado, ki je ponoči zasedala štiri ure, nato pa napovedala spremembo zakona o obrambi, tako da bi vojska lahko dobila večja pooblastila in odšla na južno mejo. Kriza se je šele začela.

Afera okoli »slabe banke«

Največ prahu je v preteklem tednu gotovo dvignilo odprto pismo razrešene predsednika upravnega odbora družbe za upravljanje terjatev bank Larsa Nyberga premierju Miru Cerarju (glej članek »Bo sedaj banka boljša?« v prejšnji številki). V njem je opozoril, da v primeru Sava smrdi po korupciji. Med drugim je postavil vprašanje, kam je šel denar, saj se je lastnik Save Turizma, holding Sava, visoko zadolžil pri bankah, a v hotele ni v zadostni meri vlagal, zato ti niso konkurenčni. Opozoril je, da je Sava največji lastnik Gorenjske banke in ima v njej prevladujoč vpliv, ta je Savi odobraval visoka posojila, kar jo je pripeljalo blizu izgubi licence. Omenjeni v pismu so Nybergove obtožbe zanimali. Namige o korupciji je odločno zavrnil tudi Cerar.

»Mislim, da je to celo nekoliko nespodobno,« je ocenil. Odzvali so se tudi nekateri politiki. V oddaji Pogovor o na Radiu Ognjišče je predsednik SDS Janez Janša opozoril, da so mediji pri poročanju spregledali bistvo Nybergovega pisma, to je vprašanje, kam je šel denar, 200 milijonov evrov, ki so bili namenjeni Savi Turizmu.

»Velik del slovenske javnosti sploh ne ve zakaj tukaj gre. Kupuje tezo, češ da neki užaljenci, ki so jih odstavili, zdaj pišejo o teh stvarih. Ampak tukaj gre za velike vsote. 200 milijonov evrov je denar, s katerim se da zgraditi veliko šol, obnoviti veliko bolnišnic, skrajšati veliko čakalnih vrst, veliko štipendij lahko nastane iz tega, vse mostove, ki so trenutno pokvarjeni, lahko popravimo, prav tako obvoznice v velikih mestih. To je velik denar. In ene same

besede odgovora ni s strani predsednika vlade na to vprašanje.«

Po mnenju vodje poslanske skupine N.Si Mateja Tonina Nybergovo pismo opozarja na ključne bolezni Slovenije. »To so: da so se zgodila številna oškodovanja, a se nikomur nič ne zgodi, da država vedno rešuje lastnike in tiste, ki so probleme zakuhal, ne pa oškodovance, da kdor v Sloveniji ne sodeluje z omrežji iz ozadja, ga ti najprej spravijo ob dobro ime, nato pa prek vlade odstavijo.«

Za mnenje o zadevi je spregovoril tudi poslovnež Matej Kovač. Kot je dejal, ima sodeč po podatkih, ki so dostopni javnosti, Nyberg povsem prav. »Tudi družba za upravljanje terjatev bank je imela dovolj jasn mandat, da mora za slabe terjatve dobiti čim več denarja,

s katerim bi zmanjšali izgubo proračuna zaradi pokrivanja slabih terjatev bank. Dejstvo je, da Sava ne more vrniti posojil, ki jih je vzela. Če je to tako, nekdanji lastniki Save ne morejo pričakovati, da bodo obdržali znatni delež in popoln nadzor nad podjetjem.«

Upravni odbor slabe banke je že izbral Nybergovega naslednika. Po pričakovanjih je to postal dozdajšnji član upravnega odbora Marko Simoneti, novi glavni izvršni direktor je namesto Torbjörna Manssona Imre Balogh. Družbo za upravljanje terjatev bank so obiskali tudi kriminalisti. V njenih prostorih so preiskovali nekatere svetovalne pogodbe in sum zlorabe položaja v povezavi izplačil računov v preteklih dveh letih. Nikogar niso zaslili ali pridržali.

Jančar, Državljan Evrope

»Drago Jančar je imel neprecenljivo vlogo v slovenski pomladi ter v nacionalnem dozorevanju Slovenk in Slovencev,« je ob podelitvi nagrade letos julija dejal vodja slovenske delegacije Evropske ljudske stranke v Evropskem parlamentu Milan Zver.

Prestizžno nagrado, ki je namenjena posameznikom ali skupinam, ki so posebej zaslužni za vzajemno razumevanje in tesnejše povezovanje narodov Evropske unije, mu je ob navzočnosti Milana Zvera izročila podpredsednica Evropskega parla-

menta Sylvia Guillaume.

»Menimo, da je Jančarjevo ustvarjanje prispevalo h krepitvi evropskega duha in odraža vrednote, ki so navedene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Njegov pisateljski opus in siceršnja družbena angažiranost pa spodbujata boljše razumevanja med evropskimi državljani,« so med drugim že v obrazložitvi imenovanja zapisali predlagatelji poslanci dr. Milan Zver (SDS/ELS), Lojze Peterle (NSi/ELS), Ivo Vajgl (Desus/ALDE), Romana Tomc (SDS/ELS), Franc

Bogovič (SLS/ELS) in Patricija Šulin (SDS/ELS).

Ob podelitvi nagrade letos julija v Ljubljani pa je dr. Milan Zver med drugim dejal: »Drago Jančar je imel neprecenljivo vlogo v t.i. slovenski pomladi ter v kasnejšem kulturnem, političnem in nacionalnem dozorevanju Slovenk in Slovencev. V okviru Pena se je v devetdesetih požrtvalno zavzemal za mir v času vojn na jugo-vzhodu Evrope.«

Prestizžno nagrado Državljan Evrope je prejel tudi Tomo Kriznar.

SLOVENSKE KORENINE NAS DRŽE

(Nadaljevanje s 1. strani)

skupine... Prestane bolečine niso izginile, preusmerile so se v življenjske sile, ki so poustvarjale življenje, kot je potekalo doma. Bili so na tujem, v nenormalnih razmerah in izročila, navade in praznovanja so jim približevali tedaj nedostopno domovino. Duhovniki, izobraženci, voditelji, sami tudi begunci, so prevzeli vodilno vlogo.

Po nekaj letih je prišel čas za raseljevanje po svetu. Ni bilo več upanja na skorajšnjo vrnitev, in ob zavesti, da so taborišča začasna, je bilo treba misliti na ureditev življenja na tujih tleh. Obdobje skupnega bivanja ljudi z isto usodo, ki so se v tako skromnih razmerah znašli in obnovili svoje navade, je prihajalo h koncu. Po poslavljanju od prijateljev, večkrat tudi od družinskih članov, se je začel razhod v oddaljene dežele. Verjetno jih je največ odšlo v Argentino, ki je bila najbolj odprta, saj že v uvodu svoje Ustave pravi, da sprejme »vse ljudi sveta, ki bi želeli prebivati na argentinskih tleh ...« In tu so bili gostoljubno sprejeti, brez diskriminacij.

Že od vsega začetka so priseljenci obnavljali to kar jih je spominjalo na dom. Slovenske maše, naše šole v takrat izposojenih prostorih, prijateljska srečanja. Pri naseljevanju so upoštevali bližino drugih Slovencev. Tako so nastajala naša središča v Velikem Buenos Airesu, Mendози, Bariločah in drugod. In še preden so imeli urejene lastne domove, so že mislili na skupne, kjer se bodo srečevali in podoživljali, kar jim je bilo, kot Slovincem, drago. Ti domovi, ki združujejo prizadevanja in napore za našo ohranitev, niso le simboli, ampak vidni dosežki trdne volje za obstoj. V teh domovih so vsajene slovenske korenine, ki nas drže in nam zagotavljajo prihodnost. V njih so šole, da se ohrani materin jezik; verski obredi, ki jih v domačem jeziku globlje doživljamo. V teh domovih so sedeži številnih organizacij: pevskih zborov, ki nas ganejo ob petju narodnih pesmi; gledaliških skupin, ki nam prikazujejo naše šege in navade, pa tudi svetovne klasike; mladinskih organizacij, s športnimi, izobraževalnimi in družabnimi dejavnostmi; združenj, ki skrbijo za ostarele in za pomoči potrebne. Sedaj tudi sprejemajo obiskovalce iz Slovenije, ki bi na lastne oči radi spoznali to našo skupnost in nam približali košček daljne domovine. In v njih doživljaš, ko se srečuješ z znanci in prijatelji, tisto domačnost, ki jo tuji svet ne more dati.

Prvi naseljenci so organizirali tudi osrednjo ustanovo, ki je v času naseljevanja nudila pomoč in napotke prišelcem, sedaj pa še vedno predstavlja našo skupnost pred argentinskimi in sedaj tudi slovenskimi oblastmi. Izdala je celo vrsto knjig ki ohranjajo našo zgodbo in pričevanja, še izdaja naš časopis, ki je kronika našega življenja in dela, usklaja vse slovensko šolstvo in prireja skupne prireditve in spominske proslave v našem središču. Je tudi sedež kulturne ustanove v kateri so se združili kulturniki, ki so že pred odhodom od doma zavzemali vidne položaje v slovenskem svetu. Namen je posredovati pristno slovensko omiko, za kar izdaja knjige in revije, prireja predavanja in umetniške razstave in povezuje tudi izseljence iz drugih dežel in zamejce. Posebno pa moramo omeniti naše dušne pastirje, ki so bili in so še spodbudniki vsestranskega delovanja v skupnosti. To delajo poleg duhovniške službe, z oskrbovanjem slovenske cerkve in hiše, s slovenskimi mašami po domovih, z romanji, z obiskovanjem bolnikov, s slovenskimi obredi po naši tradiciji in izdajanjem tiska z versko vsebino.

Ne smemo tudi pozabiti, da smo svoj čas imeli med nami oddelek Ljubljanskega semenišča, iz katerega je izšla vrsta duhovnikov; in dva dijaška zavoda, skozi katera je šlo nekaj sto naših fantov.

Tu je res nastala Slovenija v svetu. Globoko so pognale prinesene korenine. Drugi, tretji rod se še zaveda pripadnosti narodu, ki je prišel od nekod daleč, in ki ni tisti, med katerim žive in rastejo, čeprav so tudi vanj vključeni, se v njem razvijajo in dosegajo vidne položaje na različnih področjih. Ta

dvojnost jih ne ovira, le bogati. Še oni, ki so se od skupnosti oddaljili, ki že več ne obvladajo jezika, ob gotovih dogodkih ožive svojo pripadnost, ki jo nikakor niso pozabili, ne zatajili.

Tako globoko zaznamuje ta Slovenija v svetu svoje otroke, da se naša mladina ob obisku dežele svojih prednikov ne počuti na tujem, ampak kakor doma. Toliko je o njej slišala, da jo ima že za svojo. Že nekaj sto naših mladih se je odločilo, da si uredijo življenje v deželi o kateri so jim z veliko ljubeznijo pripovedovali njihovi starši in učitelji in jim je zarasla v srce še preden so jo spoznali.

Domovina ni izgubila sinov, ki so jo pred 70 leti morali zapustiti kot begunci, kot smo v začetku rekli. Tudi begunci domovine niso izgubili, čeprav so jo zapustili. S seboj so jo vzeli in spremljala jih je na njihovem potovanju po svetu. Kjer so se ustali, je pognala korenine. Živeli so z njo, delali na to, tudi politično, da se osvobodi vladajočega totalitarizma. Izpolnili so svoje poslanstvo, ohranili in posredovali so resnico o dogajanjih med vojno in po njej, resnico ki bi brez te emigracije težko kdaj prišla v taki meri na dan. Ob osamosvajanju Slovenije so ti emigranti po vsem svetu vplivali s svojimi stiki, da se čim prej prizna ta nova država. Ponesli so tudi slovenske vrednote v družbo sredi katere živijo, ki jih zaradi tega ceni in spoštuje.

Prišel je čas, ko domovina na različne načine dobiva nazaj sinove, ki jih je nekoč izgnala in zatajila. Spoznava njih delo, ga priznava in ga vključuje v slovenski prostor. In sprejema sinove teh sinov, ki se vračajo in prinašajo kvas pristnega slovenskega duha med narod, prizadet od toliko let laži in totalitarizma. Pa še dodajajo malo svetovljanstva in odprtega obzorja, ki jih spremlja iz dežel v katerih so se rodili. Istočasno domovina vključuje v svoje občestvo deset tisoče sinov, ki leže pobiti v znanih in neznanih grobiščih. Zamolkli glas deset tisoče s prstjo zasutih ust postaja vedno glasnejši. Skozi desetletja izbrisani in zanikani, se jih sedaj ne da več utišati. »Mi vstajamo in vas je strah ...« je zapisal pesnik in to lahko prenesemo na predstavnike še prevladujoče tranzicije. S sprenevedanjem in grobim pretvarjanjem resnice bi jih radi ponovno izbrisali. A brez uspeha. Postajajo pričevalci dogodkov, ki so pripeljali do zasuznjenja domovine.

Tudi sto tisoči, ki domovine niso nikdar zapustili, a so bili skozi desetletja izključeni iz javnega življenja, se otrešajo strahu in drugorazrednosti, odvrtačajo zapostavljenost in čeprav z velikim nasprotovanjem, postajajo protagonisti preobrazbe družbe. Vedno bolj.

To vračanje pregnanih sinov nam vzbuja upanje, da se je v domovini odprla pot, ki bo pripeljala do resnice in pravice. Ta pot bo še dolga, je polna zaprek, a se je ne da več ustaviti. In ko bo pripeljala do cilja, bo postala domovina naših prednikov in naša duhovna domovina to, za kar prosimo v molitvi za Slovenijo, »srečen dom vsem, ki živijo v njenem zavetju.«

Bog naj jo na tej poti spremlja in pripelje do cilja!

RAZMIŠLJANJA OB ZMEDI

Ko rod za rodom vztrajno išče recept za srečo brez napora, le redko se zaveda, da ponavlja nerabne stare, a še vedno zapeljive vzorce, ker mu ni mar izkušenj prednikov in ker človekovo srce goji in hrani v sebi vedno iste težnje.

MK

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Potekajo zadnji dnevi pred odločilnim trenutkom, ko bo glas volivcev določil, kam se bo obrnila argentinska prihodnost. Vendar je izid še v megli: kljub vsem teorijam in tehnologiji je izid še prava neznanka. Niti to ni potrjeno, ali bomo imeli drugi krog ali ne.

Zadnji napori. Vse ankete (razen tiste, ki jih objavljajo kandidati sami) kažejo, da je izid velika neznanka. Soglašajo, da bo Scioli prvi, Macri pa drugi. Enotni so tudi v mnenju, da Massa nima nobene možnosti za drugo mesto. Ni pa jasno, če bo Scioli presegel usodnih 40 %; niti, če se mu bo v tem primeru Macri približal za manj kot 10%, kar je pogoj za drugi krog. Jasno pa je, tako menijo najbolj izkušeni, da preko 45% buenosaireski guverner ne bo dosegel, kar bi mu avtomatično podelilo zmago. Zadnji dnevi so bili težki. Hudi za kandidate, ki so hrepeneli po svetniškem daru bilokacije, da bi lahko bili istočasno na dveh krajih, pa so morali dirkati od Poncija do Pilata v zadnjih naporih, da bi prepričali volivce. Težki za državljane, saj so tonili v neskončni in neznosni propagandi, ki so jih stranke razsipale na levo in desno. Zlasti glavni kandidati so gojili upanje na odločilni premik v zadnjem trenutku, saj so ankete kazale, da precejšen odstotek volivcev še ni bil dokončno odločen, kaj bodo volili. Možna sprememba v zadnjem hipu je ključ, ki odpira možnost nepričakovanega rezultata. Volivcem pa je, poleg nasičenosti nad poplavo propagande, presedala tudi njena vsebina. Eni so obljubljali vseprek, tudi stvari o katerih vsi vemo, da so v sedanjem stanju neizvedljive. Drugi so poudarjali točke, o katerih so se že izkazali, da jih ne znajo ali ne morejo rešiti. Tolikšna mera sprenevedanja nam izpodjeda upanje na hitro izboljšanje. Če se javno in brezskrbno zanika stvarnost in zmožnosti, je dvomljivo, da bomo lahko mirno izšli iz močvirja, v katerega nas je zapeljala sedanja vlada.

Sprememba bo. Včasih smo že omenili, da bo po volitvah na vsak način drugače. Mnogo je sicer odvisno od kandidatov in okoliščin, a lahko upamo, da bo malo več resnosti in malo manj norosti. Način namreč, kako je minister Kicillof vodil gospodarstvo (z vsem blagoslovi gospe predsednice), je skoraj kriminalen. Strategija sorazmerja do dolarja in ideološko zadržanje do proizvodnje je

povzročilo, da bo letos država imela negativno zunanjetrgovsko bilanco, prvič po letu 1999, ki je državo zapeljalo v krizo leta 2001. Čeprav ima Massa najboljšo gospodarsko ekipo, tudi Macrija spremlja nekaj priznanih strokovnjakov. Scioli je pa že odločil, da bo njegova gospodarska ministrica »dobra Grkinja« Silvina Batakis, ki je zadnje čase to funkcijo vršila v provinci. Ni sicer zelo znana, a v težkem položaju se je znašla in uspešno vodila račune. Nobenega Kicillofovega znanca ni na seznamu prihodnje ekipe. Scioli je objavil sestavo svoje morebitne vlade prav zato, da bi pokazal, da bo državo vodil brez vpliva sedanje predsednice. To je sicer vprašanje zase. Kaže pa, da ta gesta nima posebnega odmeva med volivci. Scioli zadnje dni ne raste, medtem ko si je Macri po »aferi Niembro« nekoliko opomogel. Razlika med prvim in drugim se je zmanjšala, kljub vsem vladnim naporom. V nekaterih primerih celo kaže, da vladni napori bolj škodijo kot koristijo. Med veljakoma opozicije pa teče huda vojna o tem, kdo predstavlja »koristen glas«, ki naj bi bolj gotovo preprečil, da bi Scioli zmagal. Res je nezrelo (neumno?), kako se kregajo med sabo ljudje, katere ločijo samo trenutne osebne koristi.

Le eno je potrebno.

Te dni je cerkev ponovno pozvala k odgovornemu zadržanju. Stanje pač zahteva dodatno pazljivost. Cerkevni predstavniki so se te dni celo dogovorili s sindikalnimi krogi za skupno iskanje rešitev za pereče družbene probleme. V prvo vrsto postavljajo revščino in mamila. Brez dvoma je država na razpotju. Izid je lahko usoden, ne le glede tega, kdo bo predsednik, temveč tudi, kako bo sestavljen prihodnji parlament. Vsa doba dvanajstih let kirchnerizma je imela to posebnost, da parlament ni igral nobene vloge. Z lastnimi glasovi in pomočjo »sorodnih« ali »prikoritnih« skupin ali posameznikov, si je vlada enostavno podvrgla zakonodajno oblast. Zato je sprememba nujna. In da družba to doseže, je potrebno, da se vsi udeležimo volitev. Vsak glas je lahko odločilen. In ker nam je usoda te dežele pri srcu, saj nas je sprejela z odprtimi rokami, in je domovina naših otrok, bomo tudi člani naše skupnosti v nedeljo šli na volišča in dogovorno oddali svoj glas. Argentina nas potrebuje.

BALANTIČEVA ŠOLA

Slomškov praznik

Prvo soboto v oktobru smo se zbrali v kletnih prostorih Našega doma, ki so bili za to priložnost primerno okrašeni s sliko Antona Martina Slomška. Praznovali smo Slomškov in učiteljski praznik.



Srečanje je povezovala gospa Irena Urbančič Poglajen, ki je takole nagovorila vse navzoče: »V Slomškovem času so bile redne vsakodnevne šole, v nemškem jeziku, podobne kot so naše vsakodnevne - v španščini. Ker je Slomšek spoznal, da se Slovenci v tistih rednih šolah, ne bodo naučili slovenskega branja, pisanja in, da bodo tako pozabljali na slovenski jezik, je začel zbirati otroke in mladino, jih poučeval verouk v slovenskem jeziku, tudi branja, pisanja in seveda pravilnega slovenskega govorjenja. Za to blaženega škofa Slomška imenujemo očeta slovenskih šol.«

Po prvih pozdravnih besedah je nagovorila še v španščini tiste starše, ki slovensko ne razumejo, imajo pa srčno željo, da bi otroci obiskovali slovensko šolo.

Ponosno smo zapeli slovensko himno ob zastavi, ki so jo prinesli učenci Ljudmila Bregar Bruno, Kamila Puglj in Matija Zupanc.

Gospodična Lučka Marinčič nam je orisala lik škofa Slomška pod geslom: *Zakaj naj bi nam bil blaženi Slomšek v zgled?*

Slomšek se je posvečal Bogu kot dušni pastir, bil pa je tudi kulturni delavec in vzgojitelj, ki se je dobro zavedal, da napredek raste preko pisane besede. Zato je pisal pesmi, basni, črtice in drobtinice. Znal je na zanimiv način povedati resnico



tako, da je vzgajala, bodrila in pomagala človeku rasti v trdno krščansko osebnost.

Uživali smo ob petju učencev prvega, drugega in tretjega razreda, ki so pod vodstvom gdč. Anice Mehle in gospe Kristine Skvarča Šenk zapeli dve pesmi: *Delajmo, delajmo zlata kolesa* in *Kralj Matjaž*.

Otroci četrtega razreda so pod vodstvom gospodične Bernardke Krajnik recitali pesem *Moj dom*. Tako so spoznali kakšen blagoslov je za otroka ljubeča mamica in topel dom.

Otroci petega in šestega razreda, katere uči gdč. Danica Malovrh, so lepo podali štiri pesmi Otona Župančiča: *Kanglica*, *Medved z medom*, *Zvečer* in *Pesem nagajivka*.

Otroci sedmega in osmega razreda so z gdč. Ivano Tekavec pripravili tri prizorčke kjer nas Vran in lisica, ali Stari lisjak in mlada kokoš ali pa Kovač in krojač spominjajo na človeške lastnosti in navade.

Ker so naše sobotne slovenske šole izven Slovenije, domo-



vine iz katere izhajamo, namenjene k lepi vsestranski vzgoji naših učencev in to v slovenskem duhu, nam je Slomšek zgled, kako naj jezik naših staršev, starih staršev ohranjamo, ga ljubimo in predajamo novim rodovom. Zato je bil v soboto praznik naše šole, praznik naših učencev, učiteljev, katehistinj, ki se z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo posvečajo otrokom. Seveda pa na tem praznovanju ne izostajajo starši in stari starši, ki vse to delo in trud podpirajo.

V imenu staršev je spregovorila gospa Paula Petek Zupanc.

Zahvalila se je vsem učiteljicam in jih bodrila naj sledijo Slomškove nauku: »Nismo le samo zase na svetu ampak tudi vsak za vse in vsi za vsakega.« Z zadnjim stavkom pa nas je vse zavezala, da se še z večjo vnemo posvetimo otrokom, saj smo ravno učitelji zadolženi, da jim predstavimo preteklost, odkrivamo sedanost in jih pripravljamo za lepšo in boljšo prihodnost.

Letos je bilo prvič, da na tem prazniku ni bilo med nami naše drage gdč. Angelce. Nahajala se je v težkem življenjskem obdobju, zato smo prosili Marijo za poseben božji blagoslov.

Za konec smo zapeli Himno blaženemu Slomšku z željo, da bi bil kmalu prištet med svetnike in bil tako naš priprošnjik v nebesih.

a.b.f.

Sinoda se bliža koncu

Udeleženci sinode o družini so prejšnji teden obravnavali tretji del pripravljalnega dokumenta, ki govori o poslanstvu družine danes. Odprli so mnoga pereča vprašanja ter poudarili, da je ravno krščanska družina, ki živi v ljubezni, najbolj zmožna nuditi sprejemanje in pomoč pri ozdravljanju ran. Iskali pa so tudi načine, kako se pastoralno približati ločenim parom, ki živijo v novih zvezah. Papež Frančišek pa je udeležencem sinode povedal, da so mu mnogi verniki rekli, da molijo za uspeh sinode.

Sinodalni očetje so med drugim spregovorili o posvojitvah otrok in izpostavili, da posvojitve ničesar ne odvzame starševstvu, ampak doda razsežnost zastonjskosti. Glede ugotavljanja zakonske ničnosti so sinodalni očetje dejali, da je lahko razlog za ničnost pomanjkanje vere. Zato pa je še kako pomembna dobra priprava na zakon ter tudi spremljanje zakoncev po poroki, so poudarili.

Govorili so tudi o vprašanju pristopanja k zakramentoma sprave in evharistije za ločene in ponovno poročene. Predlagali so, da bi v nekaterih primerih zakramenta lahko omogočili tistemu, ki se zaveda, da živi v grehu, in ki ne želi več grešiti. Do dovoljenja pa bi moralo priti na podlagi treh kriterijev: razločevanje vsakega primera posebej; zglede na vedenje ločenih in civilno ponovno poročenih, v skladu s tako imenovano 'potjo spokojnosti'; ter pristopanje k zakramentom samo v primerih obhajanja maš ob posebej pomembnih dogodkih. Sicer pa so poudarili, da je treba ločene in ponovno poročene spremljati, ljubiti in jim odpuščati, saj so tudi oni del Cerkve in deli Kristusovega telesa.

Spregovorili so tudi o državah, ki hočejo z novimi zakoni na novo opredeliti zakon in družino ter tako omogočiti homoseksualne poroke. Poudarili so potrebo po zaščiti pravice otroka, do očeta in matere, ki je ne smemo zanemariti zaradi sebičnih izbir odraslih. Katoliškim šolam pa je treba zagotoviti možnost, da tudi na tem področju nadaljujejo z učenjem o evangeljskih vrednotah.

Sicer pa so sinodalni očetje spregovorili tudi o spolnosti in rojevanju otrok. Med drugim so poudarili, da nadomestno materinstvo nikakor ne more biti pravica do pridobitve otroka, saj predstavlja pomanjkanje spoštovanja do dostojanstva in človekovih pravic. Otroka naj bi sprejeli kot dar in ne kot opravilo, ki ga je treba opraviti pod vsakih pogojev.

Med ostalimi temami sta v ospredje prišli še položaj migrantskih družin in družine, ki so žrtve terorizma.

VTISI IZ SLOVENIJE

Pedro je Peter!

(Od našega dopisnika)

Napisati poročilo o dobrodelnem koncertu v mali dvorani Tivolija - bilo nas je krepko čez 5.000! - se mi ne bi zdelo težko. Vendar opisati vtise, ki so se porajali v uri in pol trajajoči prireditvi, me strašno teži.

Najprej to, da je končno Pedro Opeka postal Peter. Uradno ime na dokumentu gor ali dol, zame je Peter, in mi je šlo (mi še gre) strašno na živce, ko ga v Sloveniji že leta in leta po takih in drugačnih medijih tako imenujejo. Zdaj pa so ga priznali za Slovenca, se mu zahvalili za dobro reklamo in ga končno poimenovali po slovensko (sicer še ne čisto povsod, ampak od tega koncerta dalje se jih že več upa zapisati slovensko ime).

Le kaj je prignalo vse te ljudi (tudi nas), da smo se »zgužvali« v Tivoli? Poslušanje Perpetuum jazzile, ansambla Modrijani ali skupina Alfa in omega? Ne, poleg teh je bil solist z belo brado, ki vodi številne sodelavce, pa na deset tisoče revežev, ki je poskrbel, da so si z lastnimi rokami postavili hišico in se izvlekli iz nečloveške mizerije. Zdelo se mi je, kot bi bil eden od tistih, ki so v svetopisemskih časih

hodili za Jezusom in srkali vase veselo oznanilo.

V Petrovem primeru nas niso privabile besede, ampak - dela. Misijonar rad poudari, da se še ni zgodilo, da bi nekoga, ki ga je prosil pomoči, pustil na cedilu. Je iznajdljiv in efektiven, zato ga strašno moti (jezi?) birokracija, ki ga sili, da mora za pridobitev sredstev za projekte, ki ne morejo čakati, predstaviti gore papirjev. Še bolj ga seveda moti (jezi!), ko mu po vsem prizadevanju potem sporočijo, da projekt ni bil izbran in podprt (nimam osebnega stika z njim, a če ob takih priložnostih morda pomisli ali celo izreče kako močno besedo - npr. oj, ti puntigam! - mu je ne bi zameril; zagotovo bi bil to pravi primer svete jeze).

In kaj je še poudarjal? Da nam manjka zaupanja. Zaupanje pa lahko damo le tistemu, ki nas ne prevara, ki nam ne laže, ne krade, ki je pošten, pravičen, ki ne obsoja po krivem ... V dvorani je bilo kar nekaj državnikov, politikov, narodnih voditeljev. Morda jim bo pa le dalo misliti ...

Misijonar je še povedal, da on pozna osebo, ki ji lahko zaupa, in to je - papež Frančišek (še eden iz Argentine!, sem veselo pomislil).

Ko že omenjam vidne osebnosti in ploskanje: vtis, ki ga ni bilo mogoče prezreti. Ob začetku vsega dogajanja (snemala je RTV Slovenija) sta voditelja programa pozdravila prisotne. Na prvem mestu predsednika države, ki ga je publika pozdravila s, kako naj rečem, spodobnim aplavzom. Potem sta omenila predsednika SDS in takrat je bil aplavz gromovit, da bi se dvorana zrušila, če je ne bi pred petdesetimi leti zgradili s protipotresno tehniko. In prav tako ob imenovanju predsednice NSi in predstavnikov slovenske Cerkve. Jaz, na njegovem mestu, bi se hotel v tla ugrezniti. A imajo nekateri kar debelo kožo ...

Kaj, to so vtisi iz poldruge ure? Ne, veliko več jih je, pa jih ne morem, ne znam popisati, spraviti v minimalni red. Žal. Lahko pa vas napotim na spletno stran radia Ognjišče, na blog Jureta Seška, ki je še z dvema radijskima tehnikoma misijonaril zadnje tri tedne na Madagaskarju. V prispevkih opisuje doživljanje s potovanja. Človek bi mislil, da je kaj takega - iz zornega kota razvajenega človeka zahodnega sveta - nemogoče.



Oziroma: nemogoče je, da človek sploh more živeti v takem okolju, ki ne vzbuja - nasprotno: pobija - možnosti, da bi se iz njega lahko izvlekel in začel približevati življenju, kot ga pojmujejo mi, razvajenci iz zahodnega, tako imenovanega civilizirane sveta.

Petru Opeki se to ne zdi nemogoče. On ne govori, ampak dela. Ne pade v depresijo, ampak zaupa. Zaupa Bogu in poštenim ljudem. In to dela njega - in misijonarje in misijonarke - vredne zaupanja. Kar ni malo.

GB

3. MLADINSKO ROMANJE

K Mariji v Luján

Potekalo je v soboto, 3. oktobra. Po molitvi smo odšli iz Slomškovega doma ob 9.30 uri. Tako je začelo naše prijetno romanje v Luján pod geslom »Marija, hvala, ker si vedno z nami. Pomagaj nam čuvati domovino«. Dan je bil oblačen, a to ni bila ovira za čez sto slovenskih mladih romarjev, ki smo se korajžno napotili v Marijino hišo.

Najštevilnejša skupina je nastopila pot že v Ramos Mejía. Veliko mladih se je pridružilo skupini v Merlu, in nato še v La Reji in General Rodríguezu. Pri teh izhodnih točkah je oporna skupina imela pripravljeno zdravstveno pomoč in kraj za kratek počitek.

Mnogo težav smo morali premostiti, vendar smo vztrajali pri namenu, da dosežemo naš končni cilj. Preživeli smo lep dan in čeprav je bila hoja trda, smo jo lažje prenesli ob spremstvu molitve in lepih pesmi. Končno smo prišli do bazilike, med 22. in 23. uro. V svetišču smo doživeli lepo mašo, med katero smo si tudi okrepili duha in se med tem tudi malo opomogli.

Avtobusi so nas čakali skoraj kilometer stran od bazilike, zato smo morali narediti še zadnji napor, da smo prišli do njih in se z njimi pripeljali domov.

Iskrena zahvala vsem, ki so med potjo pomagali na kakšen koli način. Hvala seveda tudi centralnemu odboru, za organizacijo tako lepega doživetja.

Matija Mavrič



SLOVENCİ IN ŠPORT

DALEČ NAJVEČJI USPEH

Nekateri ocenjujejo, da smo Slovenci bolj nagnjeni k individualnim športom (v smislu, da bolj skrbimo za svoje tri pike). Slovenska moška reprezentanca je to oceno - vsaj ob tej priložnosti - postavila na laž s svojim izrednim uspehom na letošnjem evropskem prvenstvu v odbojki, odigranem v Bolgariji.



Po uvrstitvi v drugo fazo tekmovanja, je navdušenje rastlo od tekme do tekme, saj so padali nasprotniki eden za drugim: po Nemčiji so bili na vrsti Poljaki, nato Italijani. Premoč so priznali le Francozom, pa še to po težkih in neizprosnih bojih.

Slovenska moška odbojarska reprezentanca je v finalu evropskega prvenstva v Sofiji izgubila proti Franciji z 0:3 (-19, -27, -27). Francozi, zmagovalci svetovne odbojarske lige, so prvič v zgodovini osvojili naslov najboljšega na stari celini. Slovenci, ki so letos zmagali v evropski ligi, pa so z uvrstitvijo v finale dosegli daleč največji uspeh.

V ponedeljek, 19. oktobra so reprezentanco najprej sprejeli navijači na letališču Jožeta Pučnika, potem pa še na Kongresnem trgu v Ljubljani. Izbranci Andree Gianija so večkrat poželi bučen aplavz, na odru pa so si nato dali duška. Kljub dopoldanski uri in močnemu dežju se je na letališču Jožeta Pučnika zbralo okrog 150 navijačev.



Dragi gđc. Angelci Klanšek v hvaležen spomin



Postavili ste nam visoke cilje požrtvovalnosti, idealizma, nesebičnosti in ljubezni do mladega rodu, do verskih vrednot in do vsega slovenskega. Iskrena, globoka vam hvala v imenu celotne sanhuške družine. Vsemogočni, dobri Bog, naj Vam bogato poplača!

Člani in odbor Našega doma San Justo
SOŠ Franceta Balantiča - Pastoralni svet
SFZ in SDO San Justo - Zveza Slovenskih mater in žena San Justo
Mešani pevski zbor San Justo - Folklorna skupina Mladika
Mladci in mladenke San Justo - Društvo upokojencev

NOVICE IZ SLOVENIJE

TOPORIŠIČEVO LETO

Narodna in univerzitetna knjižnica (NUK) je predstavila Toporišičevo leto, ki bo potekalo vse do 11. oktobra prihodnjega leta. Ob tej priložnosti je knjižnica sprejela zapuščino jezikoslovca Jožeta Toporišiča, ki ji jo je predala akademikova družina. Zapuščina obsega več kot 20 škatel rokopisov, tipkopisov s popravki, korespondenco in več publikacij.

Društvo za varovanje maternega jezika, naravne in kulturne dediščine Maksa Pleteršnika iz Pišec pa je v tamkajšnji dvorani Osnovne šole Maksa Pleteršnika priredilo simpozij, s katerim so se spomnili pred slabim letom umrlega rojaka iz bližnjega Mosteca Jožeta Toporišiča.

ISTRSKI PRŠUT

Slovenija in Hrvaška sta skupaj zaščitili istrski pršut v EZ, saj je Evropska komisija istrski pršut/istrski pršut registrirala kot zaščiteno označbo porekla. To je šele druga skupna zaščitena označba porekla, po poljsko-litovskem medu leta 2012.

»TRIGLAV« NA MORJU

Večnamenska ladja Slovenske vojske *Triglav* je odplula proti južnemu Sredozemlju, kjer bo sodelovala v operaciji EU Sophia. Načelnik generalštaba SV generalmajor Andrej Osterman je ob tej priložnosti poudaril, da gre za pomemben prispevek Slovenije pri reševanju begunske problematike. Na ladji je 37 članov posadke in pet podpornih članov.

BREZPOSELNOST V AVGUSTU

Stopnja registrirane brezposelnosti v Sloveniji se je avgusta ustavila pri 11,8 odstotka, kar je 0,2 odstotne točke manj kot julija in 0,7 odstotne točke manj kot avgusta lani. Aktivnih prebivalcev je bilo manj kot julija in kot avgusta lani, delovno aktivnih pa približno enako kot julija in več kot avgusta lani.

KMETJE PROTESTIRAJO

Slovenski kmetje so se v Ljubljani, Celju, Kranju, Mariboru, Murski Soboti, Novi Gorici, Novem mestu in na Ptuj zbrali na protestnih shodih, s katerimi želijo opozoriti, da se je njihov položaj v zadnjem letu poslabšal. Napovedali so, da če se razmere ne bodo izboljšale, nameravajo z aktivnostmi nadaljevati. Na shodih se je zbralo skupno okoli 3000 kmetov.

JENKOVA NAGRADA ZA PESNIŠKO ZBIRKO

Jenkovo nagrado za pesniško zbirko »Noč je abstraktnjša kot n« je letos prejel pesnik Miklavž Komelj. V utemeljitvi nagrade piše, da je nagrajena zbirka obenem komunikativna, eruditska, drzna, eksperimentalna in angažirana. Komelju so nagrado izročili na slovesnosti v Podreči, rojstnem kraju Simona Jenka.

PO SVETU

IZRAELCI IN PALESTINCI

Med Izraelci in Palestinci je pred dvema tednoma izbruhnulo novo nasilje, ki je terjalo že več kot petdeset življenj na obeh straneh. Ameriški zunanji minister John Kerry je ta ponedeljek pozval k ustavitvi nasilja in napovedal, da se bo v prihodnjih dneh srečal tako z izraelskim premierjem Benjaminom Netanjahujem kot palestinskim predsednikom Mahmudom Abasom. Izrael je v nedeljo zvečer pretresel še en v vrsti nasilnih napadov. Palestinec, oborožen s pištolo in nožem, je streljal na avtobusnem postajališču v kraju Beršeba na jugu države. Preden so ga policisti ubili, je ubil izraelskega vojaka ter ranil pet ljudi. Samo v soboto so bili v več napadih z noži na Izraelce na Zahodnem bregu in v Jeruzalemu ubiti štirje palestinski napadalci. V podobnih incidentih je bilo ta mesec ubitih osem Izraelcev, obenem pa več kot 40 Palestincev.

MAKEDONIJA NA POTI MIRU

Štiri glavne politične stranke v Makedoniji so minuli konec tedna dosegle dogovor o novi volilni zakonodaji. Največ težav pri iskanju soglasja je bilo zaradi načina glasovanja državljanov, ki živijo na tujem (slednjim pripadajo trije poslanci) in sestava volilne komisije. Da bodo sprte strani pri iskanju izhoda iz globoke politične krize, v kateri se je znašla Makedonija, poiskale kompromis glede nove volilne zakonodaje, je bilo dogovorjeno sredi julija, in sicer ob posredovanju Evropske unije.

ŠVICARJI SO VOLILI

Švica se je na nedeljskih parlamentarnih volitvah obrnila še bolj v desno. Zmagala je populistična Švicarska ljudska stranka, ki je v predvolilni kampanji opozarjala pred tujci. V 200-članskem parlamentu bo imela predvidoma 65 sedežev, medtem ko jih je

PISALI SMO PRED 50 LETI

29. OKTOBER

Narodni praznik 29. oktober praznujemo zato, ker smo leta 1918 na ta dan dosegli tako stopnjo svobode in neodvisnosti, kot je Slovenci nismo uživali vsa stoletja v habsburško-ogrski monarhiji.

Praznujemo še zato, ker smo na ta dan doživeli zedinjenje slovenskih dežel in pokrajin in na dveh tretjinah slovenske zemlje zedinjenje tudi ohranili. Zedinjenje je bila prva točka v narodnih programih vsaj od leta pomladi obdonavskih narodov, od leta 1948.

Praznujemo ga zato, ker smo ta dan dosegli osnovne lastnosti državnega naroda. Veselimo se, da je na ta dan naša materinščina postala uradni jezik v državni in cerkveni upravi, sodnji in šoli, od osnovne do najvišje. Veselimo se, ker je ta dan bila rojena Slovenija. ...

SLOVENC V ARGENTINI

Proslava narodnega praznika. Slovenski demokrati izseljenci v Velikem Buenos Airesu so imeli v soboto, 16. oktobra t. l., proslavo slovenskega narodnega praznika 29. oktobra. Nanjo so bili povabljeni predstavniki organizirane slovenske skupnosti. ...

Slovenska vas. Materinska proslava. Preteklo nedeljo, 17. oktobra, je tukajšnji šolski tečaj, ki nosi ime škofa Ireneja Friderika Barage, priredil uspelo materinsko proslavo. ... Po pozdravu in pesmi otroškega zbora: Sem šolarček mlad, je Glinškov Vinko povedal iz svojega resničnega doživetja, kako je videl Slovenijo in kakšne vtise mu je pustil obisk v domovini ...

Predavanje dr. Milana Komarja. Pretekli četrtek je buenosaireški Distrito Escolar No. 10 odprl Atenej za kulturo in psihopedagoške študije. Ob tek priložnosti je imel otvoritveno predavanje dr. Milan Komar o temi: Povezanost in občevanje med učiteljem in učencem. ...

Osebnosti. Družinska sreča. V družini Ernesta Podboja in njegove žene ge. Julke roj. Kobal je se rodila hčerka Ernestina.

(*Svobodna Slovenija*, 21. oktobra 1965 - št. 42)

imela doslej 54. Drugo mesto je zasedla socialdemokratska stranka, ki bo imela 43 sedežev, kar je tri manj kot do zdaj. Močna je tudi desno usmerjena Liberalno-demokratska stranka, ki ji je pripadlo 33 poslancev in je na tretjem mestu. Desno usmerjene stranke bodo tako imele skupaj v parlamentu absolutno večino.

GRČIJA STISKA PAS

Grški parlament je preteklo soboto zjutraj tesno potrdil še en paket varčevalnih ukrepov, s katerim je nova vlada premierja Aleksisa Ciprasa sprejela dodatne reforme, ki so jih zahtevali mednarodni posojilodajalci za nov obrok posojila Grčiji. Ukrepi vsebujejo nove davke, postopen dvig upokojitvene starosti na 67 let ter višje kazni za utajevalce davkov.

BEGUNCI V NEMČIJI

Zgornji dom nemškega parlamenta je - tako kot prej bundestag - potrdil zaostritev azilne zakonodaje. Ta bo začela veljati 1. novembra. Reforma naj bi pospešila obravnavo prošelj za azil, vračanje tistih, ki jim je azil zavrnjen, v njihove domovine, ter tudi gradnjo nastanitvenih kapacitet za begunce. Na seznamu t. i. varnih držav porekla bodo odslej vse države Zahodnega Balkana - tudi Albanija, Kosovo in Črna gora. Poleg tega bodo smeli migranti ostati v sprejemnih centrih v Nemčiji dlje časa - namesto do treh kar do šest mesecev. Prejemali bodo pomoč v blagu a ne več gotovine.

RESUMEN DE ESTA EDICION

NUESTRAS RAÍCES

En nuestro editorial publicamos el discurso, pronunciado por el Lic. Francisco Marquez en la fiesta del aniversario del centro esloveno Naš dom, de San Justo. A los 70 años de nuestra emigración recuerda los hechos de 1945, las matanzas comunistas, y cómo los refugiados abandonaron la tierra natal para conservar su vida y su libertad. En la Argentina encontraron su segunda patria. Aquí las raíces de nuestros valores encontraron una tierra fértil, para crecer en una comunidad centrada en sus tradiciones, pero abierta al mundo que la rodeaba y con la mirada puesta en el futuro. Conservamos el idioma y la cultura, construimos nuestros hogares comunitarios, nunca rompimos los lazos con la patria de origen, a la cual ayudamos en el momento de su independencia. Nuestros jóvenes se sienten allí como en casa y muchos la eligen para estudiar y vivir en ella. Eslovenia también está cambiando, despertando esperanzas de un futuro de libertad, en la verdad y en democracia. (Pág. 1)

EL DRAMA DE LOS REFUGIADOS

La semana pasada Hungría, tras haber construido muros y cercos en sus fronteras, cerró el paso a los refugiados que, desde Croacia, se dirigían a Austria. Así, toda esa corriente de miles y miles de migrantes fue desviada por el gobierno Croata a Eslovenia, donde son recibidos, registrados y dirigidos hacia Austria. Pero ese país anuncia, que ya no los recibirá más. La situación plantea un problema grave, ya que Eslovenia no está en condiciones de recibir y alojar tal cantidad de personas. Mientras trata de resolver los problemas de alojamiento, el gobierno busca una salida a la situación a nivel internacional. (Pág. 1)

HOMENAJE A SLOMŠEK

En el curso de France Balantič, de San Justo, prepararon un acto de homenaje al obispo Slomšek, beato de la Iglesia, considerado el padre de las escuelas eslovenas. Alumnos, docentes y padres se reunieron en el salón, especialmente adornado para la ocasión, con una gran imagen del beato. En las alocuciones se enfatizó el amor al idioma esloveno, fomentado por el prócer. Hubo cantos, recitados y actuación escénica. Los padres de los alumnos agradecieron a los docentes por todo el empeño y la dedicación puesta al servicio de los niños y sus conocimientos del canto y la palabra eslovena. El acto finalizó entonando el Himno a Slomšek. (Pág. 3)

“NUESTRO” PEDRO OPEKA

En concordancia con el “domingo de las misiones” en Eslovenia, tuvo lugar en Ljubljana un concierto multitudinario. Pero el centro de atención fu el padre Pedro (ahoya ya Peter) Opeka, nacido en la Argentina de padres eslovenos, promotor de una gran obra social en Madagascar. Fue el motivo para que nuestro corresponsal abordara, una vez más, la inmensa obra de Peter, quien motivó a los más pobres de la isla, para convertir un basural en una ciudad próspera, habitada por gente trabajadora, responsable y solidaria. Lamada “Akamasoa”, ciudad de amigos en idioma malgache, es un ejemplo, que nos demuestra que todo es posible, cuando hay voluntad de trabajar por el hermano y confianza en Dios y en la gente. Peter Opeka, más nuestro que nunca, es una luz de esperanza en un mundo, donde la solidaridad está desapareciendo de la mesa de los poderosos. (Pág. 3)

LOJ JÓVENES FUERON A LUJÁN

Ya por tercer año consecutivo los jóvenes de nuestra colectividad peregrinan como grupo en la mega-peregrinación, que el primer fin de semana de octubre se dirige a Luján. Más de un centenar de ellos participó de la caminata. La mayoría salió de Slomškov dom, en Ramos Mejía. Otros se acoplaron en las distintas paradas del camino. Todos llegaron a Luján, cansados pero felices. Agradecieron a la Virgen sus cuidados y su protección y le pidieron por la patria. Viviendo la diversidad de sus raíces se integraron en la gran familia de los fueles argentinos. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Jorge Komar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **svobodna.ba@gmail.com**

Za Društvo ZS: Jure Komar / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Jože Horn, Metka Mizerit, Marko Kremžar, Alenka Belič Fantini, Lučka Oblak in Matija Mavrič.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 1.100.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 1.545.-; beli papir \$ 1.755.-; Bariloche; \$ 1.300.-; obmejne države Argentine, 270.- US dol.; ostale države Amerike, 300.- US dol.; ostale države po svetu, 330.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 250.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucía Bogataj
 Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
 Tel. 4441-1264/1265



GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji. Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki
 Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386
 E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com

Dra. Ana C. Ferreras de Kocar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso / (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4469-2318 Cel: 15-6447-9683 e-mail: ferrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torka od vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

OBVESTILA

SOBOTA, 24. oktobra:

Šolski izlet v Glew.

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Občni zbor Hanželičevega doma, ob 17,30 v Slovenski hiši.

Igra Toc Toc v Carapachayu ob 19,30.

NEDELJA, 25. oktobra:

Predsedniške volitve v Argentini

SOBOTA, 31. oktobra:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

VI. Evropski večer v Carapachayu ob 20. uri.

NEDELJA, 1. novembra:

Vsi sveti.

PONEDELJEK, 2. novembra:

Verni rajni.

SOBOTA, 7. novembra:

Igra Inšpektor na obisku ob 20. uri na Pristavi.

NEDELJA, 8. novembra:

Obletnica na Pristavi.

SOBOTA, 14. novembra:

Zaključna prireditev tečaja RMB, v Slovenski hiši.

NEDELJA, 15. novembra:

Obletnica v Hladnikovem domu.

OSEBNE NOVICE

Krst

V soboto, 17. oktobra, je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Julija Marija Modic**, hčerka Pavleta in Veronike roj. Kržišnik. Botra sta bila Pavel Kržišnik in Danijela Modic. Krstil je delegat Jure Rode.

Srečni družini iskreno čestitamo!

Smrt

V Buenos Airesu je umrla **Angelca Klanšek** (92); v La Plati pa **Rafael Vodopivec** (100). **Naj počivata v miru!**

DAROVALI SO

V dobroteljni sklad Zveze slovenskih mater in žena s Pristave je Društvo Slovenska Pristava darovalo 1.000,- pesov namesto cvetja na grob gospe Kristini Jelenc in 1.000,- pesov namesto cvetja na grob g. Juretu Ahčinu. **Bog povrni!**

Slovenski dom CARAPACHAY
 vabi na predstavo komedije

TOC TOC

v izvedbi mladine Slomškovega doma.

V soboto, 24. oktobra ob 19.30 uri

Dra. Cecilia Grierson 3867 - Carapachay

Naš elektronski naslov

Lepo prosimo naše dopisnike, sodelavce, oglaševalce in bralce, da vso pošto na tednik naslovijo izključno na:

svobodna.ba@gmail.com

Hvala za razumevanje.

Uredništvo in uprava Svobodne Slovenije

SLOMŠKOV DOM
 Castelli 28 - Ramos Mejía

SLOMŠKOVA ŠOLA
 VABI NA IGRO

LEDENO KRALJESTVO

Režija: Andrejka Vombergar Štrfček in Marcelo Brula

SOBOTA 31. OKTOBRA OB 20.00 URI
 Po igri na razpolago večerja!
 Vsi lepo vabljeni!

Rep. de Eslovenia 1851
 CASTELAR

Društvo Slovenska Pristava vabi na igro

INŠPEKTOR NA OBISKU
 J.B. Priestley

> V nedeljo, 8. novembra, ob 48. obletnici Društva

11.15 DVIGANJE ZASTAV
 11.30 SV. MAŠA
 13.00 KOŠILO
 16.30 KULTURNI PROGRAM

Prijave za kosilo: družina Kenda 4627-4935

Na predvečer v soboto, 7. novembra ob 20. uri

PRIČAKUJEMO VAS!

»Naši v nas so pokopani, mi smo njih nagrobni križ!«

V nedeljo 11. oktobra je odšla k Stvarniku gospa

Magda Češarek roj. Gaser

dolgoletna učiteljica in voditeljica Prešernove šole

Hvaležni za ves trud in delo, ki ga je posvetila slovenski šoli, se je bomo vedno spominjali.

Učitelji, starši in učenci slovenske šole na Pristavi.

Bog naš Oče, umrli živijo pri Tebi in Tvoji sveti se v Tebi veselijo popolne sreče.

Z žalostjo v srcu sporočamo, da je 11. oktobra za večno zaspala naša ljuba mami, stara mama, tašča, teta, sestra in svakinja.

Magda Češarek roj. Gaser

Hvala vsem, ki ste nas spremljali v teh težkih trenutkih.

Hvala tudi č. g. Jose Luisu Guglielmu in č. g. dr. Juretu Rodetu, za molitve ob krsti. Tako tudi č. g. Francetu Himmelreichu za molitve in somaševanje ter č. g. Franciju Cukjatiju za daritev pogrebne sv. maše.

Hvala vsem, ki ste darovali cvetje in molili za rajno mami.

Žalujoci:

hčerke: **Monika, Cvetka in Lučka;**

zeti: **Edvard, Tone in Karlo;**

vnuki: **Luka, Tomaž, Karolina, Janika, Viktorija,**

Danijela in Mikaela;

brat **Srečko** z družino;

sestra **Metka** in mož **Ludvik Kopač** z družino;

svakinja **Anka roj. Savelli** z družino,

ter ostali sorodniki.

Argentina, ZDA, Slovenija, Avstrija

»Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko.« (Mt 5, 12)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 12. septembra 2015, v 77. letu starosti zaspal v Gospodu naš dragi brat, stric, svak

Lojze Mehle

Hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje in nas spremljali pri molitvi, petju in darovanju sv. maše. Prav posebno sanjuški Zvezi mater in žena za cvetje in molitve ter Andreju Selanu za vodstvo petja.

Najlepša hvala lic. Franciju Markežu za prijateljstvo, večletne obiske in pogovore z Lojzetom.

Iskrena hvala msgr. dr. Juretu Rodetu za molitve ob krsti, daritev sv. maše in ganljive poslovilne besede.

Sedaj počiva v cerkvi Marije Pomagaj.

Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci:

sestre **Jožica** por. Avguštin z družino, **Cvetka** in **Marija** por. Petelin z družino;

brat **Jože** z družino;

ter ostali sorodniki.

Buenos Aires, Slovenija, ZDA